

grændse til et større Bandleb, skulle bidrage til Omkostningerne, men Alle, der have Nytte og Brug deraf, det er dette retfærdige Princip, jeg ønsker skal udføres saa nøagtigt som muligt, og det kan ikke skee med Landvæsenscommissionernes allerbedste Billie i alle Tilfælde, og derfor vil jeg have, at der skal være den Ressource tilbage for dem, naar de skulle taxere et meget langt Bandleb, som gaaer igjennem ikke alene flere Herreder, men endog gjennem flere Amter, at de da ikke skulle behøve at tage ind omkring, naar de see et mindre Bandleb, og forfølge det alene, hvorved de kunde blive standsede ved det, uden at vide, hvor det løber hen, men at Synsmændene, som have med de mindre Bandleb at bestille, kunne være tilstede og henlede Commissionens Opmærksomhed paa, hvor dette Bandleb har sit Udspring, og hvem der har Nytte og Brug deraf. Som det stod i vort oprindelige Forslag, at disse Synsmænd skulde affige en Kjendelse — men det var dog altid kun efter Landvæsenscommissionens Opfordring — vil jeg gjerne tilstaae, at den sidste ærede Landsthingsmand har fuldkommen Ret i at sige, at de ikke kunne være saa kompetente dertil som Commissionen; men her, hvor det blot er en Assistance, Commissionen kan faae, naar den føler Trang dertil, kan der vistnok ingen Betænkelse være ved at gaae ind paa Forslaget, som det nu foreligger. — Imedens jeg har Ordet, skal jeg tillade mig at bemærke, i Anledning af hvad jeg før udtalte, at det ikke var min Mening, at Møllerne i ethvert Tilfælde skulde kunne nedlægges, eftersom Forslaget nu foreligger. Jeg har maaffee udtrykt mig mindre heldigt, men jeg meente, at naar der kun var ubetydelige Beføstninger forbundne med at nedlægge en Fiskergaard eller en lille Mølle, mindre end de, der i Reglen vilde finde Sted ved at gjøre Forandringer i et saadant større Bærk, saa kunde Commissionen maaffee deraf drage en Analogie, for at afgive en Kjendelse; maaffee det, som det staaer, ikke kunde være Tilfældet, men min Mening var imidlertid, at det under alle Omstændigheder vilde fremme et Forlig, naar der blev gjort opmærksom paa, at Forandringen vilde komme til at koste mere end selve Nedleggelsen. Det var

kun dette, jeg vilde bemærke med Hensyn til det, den ærede Ordfører anførte mod mig.

Ordføeren: Jeg kan med Hensyn til de Uttringer, der ere gjorte af den ærede 5te Landsthingsmand for 9de Kreds (Krarup) tildeels henholde mig til, hvad den sidste ærede Taler anførte. Den ærede 5te Landsthingsmand for 9de Kreds yttrede, at han ikke skønnede, at det, naar Landvæsenscommissionen ikke var i Besiddelse af en Profil over Bandlebet, saa var fornødent for Commissionen at have Assistance af disse Synsmænd. Jeg skal hertil bemærke, at, saavidt jeg veed, forudsætter en Profiltegning af Bandlebet, at der skal være foretaget en Nivellerings af dette Bandleb (Krarup: Ja!); men disse Nivelleringsforretninger ere meget kostbare, og det er derfor bestemt i Forordn. af 29de Juli 1846, at de ikke maae foretages, uden hvor det findes uomgængelig nødvendigt. Skulde imidlertid en Landvæsenscommissair være i Besiddelse af en saadan Profiltegning af et Bandleb, og altsaa ikke behøve at tilkalde Synsmændene, saa er det, som bemærket af den sidste ærede Taler, ikke Pligt for Landvæsenscommissionen at tilkalde dem. Det forekommer mig dog, at naar man mulig ved denne Bestemmelse kunde opnaae, at § 17 i Forordn. af 29de Juli 1846 fuldstændigere, om ogsaa kun i enkelte Tilfælde, kunde opfyldes, bør man ikke modsætte sig den; og det forekommer mig, at om ogsaa Bestemmelsen i og for sig ikke er meget vigtig, er den dog ogsaa uskadelig. Jeg maa ogsaa gjentagende tillade mig at bemærke, at der aldeles ikke er Tale om, at disse Synsmænd skulle gaae Commissionen tilhaande ved at afgive Beregninger, men der er kun Tale om, at de skulle gaae den tilhaande ved Meddelelse af locale Oplysninger. Om Commissionen muliggen, naar disse Synsmænd dertil havde den fornødne Kundskab, ogsaa vilde benytte dem i andre Henseender, maa overlades til dens Bedømmelse. Jeg troer i det Hele, at Synsmændene ikke vilde være uviljige til at overtage disse Forretninger, naar det tages i Betragtning, at de faae den Godtgjørelse derfor, der er bestemt i Forordn. § 70.

Dahl: Jeg veed ikke, om den ærede